

“TARRAGONINES”

1

Immaculada Sastre Miró

Neix a Tortosa el 25 de novembre de 1942 i mor el 23 de març de 2008 a Tarragona.

Cursa estudis d'Assistent Social a l'Escola Sant Fructuós de Tarragona del 1965 al 1968.

Primer treball: en el centre de disminuïts psíquics greus de l'Associació de Pares 1968-1971.

El 1969 entra a formar part del Secretariat Gitano i a més de participar en l'organització, intervé professionalment en els diferents assentaments on es concentraven les persones de raça gitana: Casc Antic, a La llera del Riu Francolí i el Camí de l'ermita de la Salut.

A l'Octubre de 1971 en desbordar el riu Francolí, els damnificats van ser allotjats al aleshores tancat, preventori “La Sabinosa” i atès que la meitat de la població era gitana, Immaculada va ser requerida a treballar conjuntament amb Mª Pilar Conceiro A.S. de l'Ajuntament i Fina Capdevila per organitzar el provisional barri.

Passats els primers dies i organitzats els primers serveis d'urgència, l'Ajuntament va contractar Immaculada, la qual va realitzar un estudi de la població, assenyalant necessitats i possibles alternatives per a cada família i va dur a terme un

treball comunitari amb les famílies que varen restar a La Sabina fins passar a viure al barri L'Esperança l'any 1979 construït per fer de pont fins aconseguir les condicions d'integració. Ella va continuar treballant-hi fins el desmantellament del barri per integrar els seus veïns a pisos de Protecció Social.

Immaculada va iniciar els serveis al Barri del Serrallo de Tarragona i quan l'Ajuntament va crear l'Institut Municipal de Serveis Socials el 1983, Immaculada va deixar el barri per exercir de Coordinadora de Serveis Socials fins el 87.

1987, data en que va ser elegida regidora independent del P.S.C. de l'Ajuntament de Tarragona, càrrec que va dur a terme fins 1989 que va passar a l'oposició.

En la seva responsabilitat política va fer-se càrrec de Serveis Socials i Ensenyament i son fruit de la seva tasca, posar en funcionament el centre per atenció a la dona "Mitja Lluna", el Servei per atenció a les dones maltractades SIAD, així com el Servei de per atenció a la drogadoicció Joan XXIII.

A principi dels anys noranta, va retornar als Serveis Socials de Base del municipi, treballant a la Part Baixa de Tarragona fins la seva jubilació.

A destacar en el seu treball: la sensibilitat per la justícia, el respecte al ser humà, la certivitat amb els usuaris, el treball en equip, la formació permanent, el rigor professional i la fermeza en els seus principis per sobre els polítics.

Montserrat Abelló Soler

2

Aquesta filla d'un enginyer naval català, neix a Tarragona el 1918. El 1935 estudia a la Facultat de Filologia i Lletres de la Universitat de Barcelona. En esclatar la Guerra Civil es presenta a les oposicions convocades per a substituir els professors mobilitzats i obté el primer lloc per a exercir de professora d'anglès en un institut públic de Barcelona.

Un cop acaba la Guerra Civil, Montserrat Abelló viu l'exili primer a França, després a Anglaterra, on col·labora en l'ajuda als refugiats de tota Europa. El 1940, ja iniciada la II Guerra Mundial es trasllada a Xile.

En aquest país coneix el seu marit, també exiliat, i neixen la seva filla i els seus dos fills, el més petit afectat de la síndrome de Down.

Tot i néixer a Tarragona, ha viscut la meitat de la seva vida fora de Catalunya. A Xile entrà en contacte amb escriptors exiliats com Joan Oliver, Domènec Guansé, Xavier Benguerel, i de xilens com González Vera i Pablo Neruda. L'impacte del diagnòstic del seu tercer fill provocà en Montserrat una necessitat imperiosa d'expressar tot allò que com a dona portava a dins.

Escrigué poesia en català i sense seguir els cànons establerts.

El 1960 Montserrat Abelló torna a Catalunya, publica Vida diària (1963), i des de llavors no ja no ha deixat d'escriure.

Entre les seves obres destacar Foc a les mans (1990), Dins l'esfera del temps (1998), premi Crítica Serra d'Or, i el recull de la seva obra poètica Al cor de les paraules (2002) guardonat amb el premi Cavall Verd de poesia (2003), el premi Quima Jaume de reconeixement a la creació poètica del 2003, i el premi Lletra d'Or del mateix any. Montserrat Abelló és compromet amb els moviments feministes des de la dècada de 1970, i porta a terme antologies de poesia escrita per dones com per exemple Cares a la finestra: vint dones poetes de parla anglesa del segle XX (1993).

Una altra de les passions de Montserrat Abelló és la traducció de poetes anglosaxones. L'any 2007 rep el premi Cavall Verd-Rafael Jaume per les seves traduccions de Sylvia Plath. L'any 2008 rep el premi Jaume Fuster dels escriptors catalans i el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, esdevenint la tercera dona en rebre aquesta distinció. i el Premi Nacional de Cultura. Montserrat Abelló és sòcia d'Honor de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i està considerada com una autora fonamental per a la poesia i la traducció catalana de la segona meitat del segle XX.

<http://lletra.uoc.edu/ca/autor/montserrat-abello>

http://www.escriptors.cat/autors/abellom/pagina.php?id_sec=208

<http://www.vilaweb.cat/noticia/2719897/noticia.html>

“TARRAGONINES”

3

Adela Llop Bofarull

La Canonja (1921-2005) fou autora d'unes 400 obres, d'una vintena d'exposicions. Destacar la precocitat del seu treball ja que la primera exposició fou a l'edat de 15 anys a Tarragona (1936), de la que va rebre nombrosos elogis comentaris a la ràdio i a la premsa local. També es contemplà la seva obra a La Canonja, Reus, Vila-seca, Prades i Santa Coloma de Queralts.

L'ajuntament de la Canonja li va encomanar la tasca de realitzar els retrats de tots els seus fills il·lustres. I es poden trobar quadres de l'artista en gairebé totes les cases del municipi.

Als anys 60, quan els fills ja foren grans, assistí a l'Escola Taller de la Diputació de Tarragona per a perfeccionar tècniques i aprofundir en el retrat, disciplina en la que va destacar, així com en el paisatge, els bodegons i les flors.

L'any 1994, per votació popular fou reconeguda canongina de l'any.

Revista ESTÍMUL, núm. 269
Data: 1/5/2002, pàgina 11,
article de Josep Torrents, sobre
la pintura del ciri pasqual realitzada per Adela Llop.

Revista ESTÍMUL, núm. 272
Data: 1/8/2002, pàgina 14 i

15, article d'opinió i biogràfic d'Adela Llop per l'editor i articulista David Marca i Cañellas.

Revista ESTÍMUL, núm. 279 article de Francesc Roig en ocasió de l'exposició d'olis i aquarel·les a la societat la Nova Amistat de la Canonja. Data: 1/3/2003.

Revista ESTÍMUL, núm. 294 Data: 1/6/2004, pàgina 30. Article de Raül Vilanova en ocasió de la mort de la pintora.

Revista ESTÍMUL, núm. 294 Data: 1/6/2004, pàgina 34, publicació post-mortem d'un poema d'Adela Llop.

Homenatge a Adela Llop a la web:

<http://gorbano.com/> de l'artista Juan Corbano.

AJUNTAMENT DE
TARRAGONA

Polítiques d'Igualtat
Consell Municipal de les Dones

Generalitat
de Catalunya
**Institut Català
de les Dones**

“TARRAGONINES”

4

Josefina Masip Tarragó

Nascuda el 1958 a Cabacés, comarca del Priorat, interessada en temes d'educació, realitza classes amb alumnat amb dificultats, està de **cangur d'un nen amb Síndrome de Down** al llarg de quatre anys, realitza el Servei Social com a voluntària, dona **classes de repàs gratuïtes a un nen amb retard mental**. Esdevé mestra i pedagoga.

Estudia Magisteri, Pedagogia i Ciències de l'Educació amb dues branques: l'organització i tecnologia educativa i nou anys després la branca d'orientació escolar i professional.

Treballa com a **mestra** en diferents centres des del 1979 al 1998, els vuit darrers com a directora de l'escola pública de Sant Pere i Sant Pau, en aquesta època promou i col·labora en la lluita per aconseguir l'aula d'informàtica al centre, i l'Institut d'ESO al barri.

Aprova les oposicions de psicopedagogia i el concurs de mèrits per formar part de **l'EAP de l'Alt Camp** on realitza la seva tasca des del 1998 fins al 2006, els 4 últims darrers anys com a directora, acompanya a les famílies, col·labora i participa en la posada en marxa d'una **Unitat de Suport de l'Educació Especial**, la primera a un Institut de la Delegació de Tarragona, el

curs 2004-05. Aquest mateix curs participa amb un grup de treball del Departament d'Educació per anar fent camí vers l'escola inclusiva, col·labora en l'elaboració de les bases que els cursos següents ja entraran a formar part de la **normativa i instruccions d'inici de curs**.

Actualment treballa com psicopedagoga en equips d'assessorament psicopedagògic. Al curs 2007-08, **col·labora** en l'assessorament i **posada en marxa de les USEE del CEIP Cèsar August i l'IES Antoni Martí Franquès**. L'any següent coordina, dins del **pla de Formació de zona**, un **seminari de professionals de les USEE** a fi de formar-se, intercanviar experiències i coordinar-se, que encara continua en l'actualitat, que reuneix a més de 25 professionals entre psicopedagogs/es, mestres d'educació especial i auxiliars d'educació especial.

També aquest mateix curs, sota la seva iniciativa i promoció, buscant el suport del Departament d'Educació i d'Inspecció i Programes Educatius, **organitza la I Jornada de reflexió sobre les USEE**, i el curs passat la **II Jornada d'intercanvi d'experiències per l'escola inclusiva**.

Presenta una **Ponència** en el **Congrés de Saragossa "Hacia una escuela Inclusiva"** el **2004**, organitzat per l'Associació Nacional d'Anàlisi Transaccional; un altra **"Models d'inclusió escolar. Els nenes de paràlisi cerebral a l'escola ordinària"** a les **II Jornades de Necessitats específiques de les persones afectades de paràlisi cerebral** realitzat a Tarragona els dies 17 i 18 de

“TARRAGONINES”

5

Josepa Martín Delclán

Nascuda a Lepe (Huelva) el 4 d'octubre de 1946. Arriba a Tarragona al 1953. Primers estudis al col·legi de les Dominiques i després estudia Comerç per lliure.

Contrau matrimoni als 21 anys. Completament integrada a la cultura catalana. Després de tres embarassos fallits, té dos fills i una filla, i ara ja té tres netes.

Quan la seva filla petita tenia dos anys, una amiga va demanar-li per entrar al **Club Vaixell**; la seva amiga sabia que el món del discapacitat li interessava força, era al **1983**.

Des d'aleshores forma part d'aquest col·lectiu tan enriquidor. Al principi només feien **esplai dissabtes** per la tarda, de 5 a 8 hores. Podia assistir-hi gràcies a l'ajuda del seu marit que es quedava amb les criatures.

Al **1990**, per decisió del fundador Mn. Joan Tomàs, un home molt preocupat per les persones amb discapacitat, es constitueix la **Fundació Sant Joaquim i Santa Anna**, que engloba el Club Vaixell, la Catequesi Especial i l'Associació Fe i Llum.

A la Fundació també està el **Centre Obert**, on tots els dies es fan diferents activitats.

Es constitueix la **Junta de la Fundació**, de la qual **forma part**

des del seu inici i, des d'aleshores, la seva participació és més activa.

Al **1994** mor Mn. Tomàs. Des d'aquells moments és la **Vicepresidenta**. Això comporta un mica més de feina, ja que la presidenta és honorífica i li toca estar en quasi totes les jugades. La Fundació compta amb un equip de voluntaris i dirigents fabulós que els permet fer tanta feina.

